

det er ganske klart, at dette Valutavirvar har en odelæggende Indflydelse paa hele det internationale Handelssamkvem. Importen bliver, uden Hensyn til de bestaaende Handelskontrakter, indskrænket eller i andre Tilfælde lukket. Indførselsforbud, Toldforhøjelser og Importkontingentering besørger det øvrige til Odelæggelse af Handelsforbindelserne mellem Landene og forstærker Krisens Virkninger. Fire Femtedele af den tyske Eksport er i Fare. Dette gælder 10 Milliarder Rigsmark, men iøvrigt er hele Verdenshandelen, der udgør det vældige Beløb af 250 Milliarder, i Fare, og Følgerne af dette er ikke til at overse.

Kredit- og Valutakrisen har dernæst udviklet sig til en Handelskrise saa stor, at den ikke tidligere er kendt i Menneskehedens Historie. Eksportens Standsning betyder ny Arbejdsløshed for Verdens Arbejderklasse, Agrarbefolkningens Kunder kredser forlængst og forsvinder delvis, og det i en Tid, da der alene i Tyskland er 5,600,000 Arbejdsløse.

Den rapide Indskrænkning af Eksporten rammer naturligvis først i de Lande, der er de store Skyldnere hos de kapitalstærke Lande. Disse Lande, specielt Tyskland, maa have en vældig Eksport for i det hele at kunne betale Afdrag og Renter af deres Laan. Tyskland har i Aaret 1931 haft ca. 3 Milliarder Mark i Overskud paa sin Handelsbalance. Disse Penge er brugt til Afdrag og Renter paa dets Laan, særlig de kortfristede, men nu melder man om Protektionisme fra saa godt som alle Lande. Dette bevirker, at det gøres umuligt for Tyskland at faa en Ordning med sine Milliardkreditorer, og Forholdene bliver derved yderligere værre i Riget.

Den politiske Mistillid.

Den Beretning, der lige er givet af de internationale Finanssagkyndige i Basel, gaar, som alle, der kender de finansielle Forhold i Tyskland, ud fra, at Tyskland ikke er Stand til at betale, saa længe Krisen varer; men, siger Frankrigs Repræsentanter: Tyskland kan, naar Krisen er overstaaet, after komme til Kræfter og genoptage Betalingerne.

Dette er ganske falsk Fremstilling af Situationen. Hvis den nuværende Krise en Gang overvindes, kan man ikke begynde forfra med at skabe ny Krise og nye Sammenbrud. Det, der er Opgaven for Lausanne, er at skabe ny Tillid mellem Staterne og specielt ny Tillid mellem Frankrig og Tyskland. Det er Reparationsbetalinger og Krigsgæld, der umuliggør en saadan Tillid. Bliver den politiske Mistillid ved at bestaa, er en endelig Overenskomst om Tysklands private Gæld gjort umulig og dermed ogsaa Tysklands Evne til ved nye Laan at skaffe sig Midler til at komme ud af Krisen. Og mere end dette: *Uden finansiell Ordning i Tyskland vil ogsaa den engelske Valutakrise vedblive at bestaa. Den kan nemlig kan løses, hvis Kapitalmarkedet bliver normalt.*

Uhyre besværliggjort er den internationale Ordning blevet ved den amerikanske Kongres' Modstand imod Strykning af de tidligere Allieredes Krigsgæld til U. S. A. England er omtrent i den samme Situation som Tyskland. Betaler Tyskland ikke til England, kan dette Land heller

ikke betale til Amerika. Skulde det ske, at samtlige europæiske Stater enes om samlet at gaa imod Amerika og dets Krav, fordrer det ogsaa, at der forud er skabt Tillid mellem Frankrig og Tyskland. Har Reparations-spørgsmaalet bidraget til at gøre Krisen skarpere, og har det kostet den øvrige Verden mange flere Penge, end de tyske Reparationsbetalinger udgør, saa er dette Spørgsmaal i Ojeblikket vokset til at være afgørende for Verdenpolitik og Verdensøkonomi.

Valutafald, Tvangøkonomi og Toldmure.

Verdens øjeblikkelige Situation er værre end i Aarene 1919—21. Den Gang var alle Verdens ledende Mænd enige om, at en Ordning af Valuta og Kredit var absolut nødvendig for, at Verdensproduktion og Handel atter kunde komme i Gang. For Ojeblikket tror man ved Valutafald, Tvangøkonomi og Toldmure at kunne finde en Udvej. En Overgang troede man, at Opgaven bestod i at forøge Verdensproduktionen.

For Ojeblikket er den økonomiske Krise paa sit Højdepunkt, og Politik synes at ville lægge sig i Vejen for dens Overvindelse, skønt Verdens ledende Statsmænd udmærket véd, at uden politisk Forståelse mellem Staterne er det umuligt at komme til en Nyordning af Valutaen og dermed f.aa Verdensproduktion og Verdenshandel i Gang igen.

Ved Verdenskrigens Slutning er det europæiske Kontinent blevet skarpere delt. I Norden og Vesten har man til Trods for alt, hvad der er passeret, rolige sociale og politiske Forhold. Ganske inderledes er det i Øst-, Syd- og tildels Midten Europa, der er baade Agrar- og Industrikrise, og godt forberede, som Forholdene er fra Krigs- og Inflations-tiden, er de ved at udvikle sig til en Brandhede, der hvert Ojeblik kan slaa ud i Flamme og skabe Forhold, som ingen har forudset.

Til de færøske Fiskere.

Som Formand for Føroya Fiskimannafelag føler jeg Foranledning til at meddele alle Fiskere, at Kontrakten mellem F. F. og Færøernes Rederiforening fremdeles er gældende og bindende for begge Parter til 1. Oktober 1932, saa af den Grund behøver Rederne ikke at lægge Skibene stille i kommen-de Fiskeriseson.

Føroya Fiskimannafelag saavel som Færøernes Rederiforening føler sig bundne til Kontrakten fra 1930, hvilken Kontrakt ikke kan gøres ugyldig inden 1. Oktober d. A., med mindre begge Parter bliver enige derom. En saadan Begæring er endnu ikke fremkommet fra Fiskernes Side, og er saaledes Overenskomsten mellem nævnte Organisationer fremdeles gældende og ikke til Hinder paa Grund af Ugyldighed for at Skibene kan komme ud i rette Tid.

Formand for Føroya Fiskimannafelag.
Hans Havnstrem.

Ørslitið av Løgtingsvalinum 19. januar 1932.

	Samb.	Sjálvst.	Javnabarn.
Nordoyar:			
Fugloy	35	57	2
Svínoy	39	34	11
Viðareiði	16	54	6
Norðdepli	27	41	3
Klakksvík	144	280	55
Kunoy	1	45	0
Mykladalur	5	29	0
Húsar	38	10	4
Eysturoy:			
Gjógv	16	91	0
Funningur	13	33	4
Elduvík	32	28	1
Oyndarfjørður	56	23	2
Fuglafjørður	200	30	2
Hellurnar	25	1	3
Eiði	151	69	10
Norðskála	36	7	1
Leirvík	91	45	26
Gøtu	93	32	38
Soldarfjørður	65	17	3
Skála	76	6	1
Glívrar	67	14	0
Tofir	169	9	1
Rituvík	56	0	0
Strengir	132	19	1
Selatræ	32	7	0
Oyrar	21	6	3
Norðstreym:			
	C. C.	J. O.	
Vík	100	2	21
Tjørnuvík	35	9	4
Langasundur	6	0	9
Saksun	11	0	0
Hvalvík	90	8	2
Hósvík	52	1	1
Vestmanna	130	7	148
Kvívík	82	82	1
Kollafjörð	58	20	24
Suðurstreym:			
Kaldbak	33	8	0
Tórshavn	472	377	97
Velbastað	3	34	0
Nólsoy	6	98	8
Hest	4	11	20
Vágar:			
Skeltanes	16	6	0
Sandavágur	28	163	1
Míðvágur	71	88	27
Seyrvágur	240	53	8
Byggjar	4	9	0
Gásadalur	2	6	0
Míkines	57	13	3
Sandoy:			
	G. W.	J. H. P.	
Skopun	10	50	72
Sand	52	133	3
Húsavík	18	21	19
Skálavík	15	54	26
Skúoy	24	21	4
Dalur	23	5	11
Suðuroy:			
			Dam Strøm
Sandvík	26	6	12
Hvalba	58	41	2
Famjin	32	23	13
Sumbæ	142	8	3
Vágur	166	35	14
Porkeri	80	2	37
Høvi	26	14	31
Tvoroyri	147	190	130
	3955	2930	816

Norgesbrev.

(Fra vor Korrespondent).

Oslo, den 20. jan. 1932.

Stortinget

er nu trådt sammen igen. Det er skjedd adskillige ting på det politiske og ikke minst på det økonomiske område siden stortingssamlingen skiltes i sommer. Den økonomiske verdenskrise er rykket adskillig nærmere inn på livet, kronen er løst fra gullet, storbankene er begyndt å skjelve for støtene, arbejdsløsheden er steget. Utsikterne er ikke lyse. Og dog er der grunn til å være glad for at Norge ligger såpas langt bort fra krisens centrum som det gjør, og ikke i synderlig utstrekning har været med på den internasjonale dans om kullkalven. Til gjengjeld har her været en arbeidskonflikt så stor og langvarig som aldrig før i landets historie. Så det er ikke akkurat under noen gunstige forhold at det nye storting begynner sitt arbejde.

Bonderegjeringen har fremlagt sitt første budgett som bærer preg både av bidene og av dets ophavsmenn. Alle nedskjæringar som er foreslått, går ut over de sociale og kulturelle budgetter, mens f. eks. militærvesenet skal ha sitt ubeskåret. Utgiftene til renter og avdrag på statsgjelden til utlandet vil stige betydelig på grunn av valutaen. Samtidig viser det sig for den inneværende termin allerede, at inntektene som følge av arbeidsgivernes lockout i sommer vil bli adskillig mindre enn forutsatt. På grunn herav blev der netop vedtatt et tillegg til all toll på 20%, undtagen for kaffe og sukker, hvor tillegget skulde være 15%. Altså en ny fattigmannsskatt!

Storm og uvær.

Januar måned har været usædvanlig mild. På denne tid, da sneen pleier å ligge tykk over alt, er her mildvær, regn og utsprungne blomster i bakken.

Dette milde været har fort med sig en rekke stormer av tildels ganske alvorlig karakter, særlig nordpå og på vestlandet. Flere steder har der været svære oversvømmelser på grund av all nedbørn og både på land og sjø har stormen forvoldt store ødeleggelser.

En lettisk damper er drevet på land ved Leknes i Helgeland. Bjergningsdamperen »Jasom«, som hadde opfattet nødsignalerne, kom til og reddet besetningen på to mann nær som druknet. Dessuten kom flere tilskade under redningsarbeidet. En av dem er senere avgitt ved døden. Det lettiske skib var en 5000 tonner »Evergreen«, som hørte hjemme i Riga.

Eksplasjon i fabrikk på Vestlandet.

Ved Vadheim på Vestlandet bevirket flammen at vannet fra elven brøt sig vei inn i en fabrikk for fremstilling av natrium. Ved berøring med vannet utviklet natriumet svære mengde av gass som eksploderte og tok fyr, og på et øjeblik stod hele fabrikk i flammer. Brennende bokser og kasser med natrium fløt nedover elven og antendte flere huser i bygden. Da gassen tvang befolkningen til å søke de høiereliggende trøk, kunde der fra først av ikke utføres noe slukningsarbeide. Fabrikken, et stort trelastlager og flere beboelseshuse brendte ned, mens